

Som det vil fremgaa af de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget — jeg skal med Hensyn til dets tekniske Ændringer ikke spille Tiden, men tillade mig uden Gentagelser at henvise til, hvad jeg har fremsat ved Forelæggelsen i Oktober 1926 —, har jeg uden at komme ind paa farlige ny Eksperimenter alene tænkt paa en Retablering af Hærens Afdelinger til en saa sømmelig Standard, som den nugældende økonomiske Ramme kan tillade det. Det kunde i mangt og meget have været ønskeligt at give Afdelingerne bedre Kaar, rigeligere Materialforsyninger o. s. v. Men de økonomiske Hensyn er traadt hindrende i Vejen. Paa den anden Side betænker jeg mig ikke paa at kalde Resultatet godt, i Sammenligning med de nuværende Forhold — endog udmærket godt, kalde dette Lovforslag et redeligt og ædrueligt Arbejde, der giver Mulighed for fremtidig militær Indgriben for Landets nationale Sikkerhed.

Afdelingernes Retablering er købt ved Nedskæring overalt, hvor det var muligt uden at skade Nyttetvirkningen. Jeg indser, at Lovforslaget i denne Henseende bærer Præg af Tidens vanskelige Kaar, og det faar jo saa være. Men mit Forslag er det eneste, der er kommet frem for Offentligheden til Afhjælpning af Mangler ved den nu heldigvis af alle forladte Ordning af 1922. Det har undret mig, at jeg som Lægmand har maattet tage Affære for at søge sundere Forhold retableret i vort Forsvar, at med andre Ord de Mænd, der med saa stor Beklagelse i sin Tid modtog Ordningen af 1922, ikke selv hidtil har villet gaa i Brechen for noget bedre. Naar jeg har brugt Udtrykket „den nu heldigvis af alle forladte Ordning af 1922“, er det, fordi, som jeg allerede har omtalt, den højtærede Forsvarsminister forleden her i Salen røbede, at ogsaa han var betænkt paa en Revision og i den Anledning lovede ministerielle Overvejelser af Sagen i Sommerens Løb. Jeg vil nu i Stedet anbefale den højtærede Forsvarsminister at skænke dette Lovforslag sin varmeste og mest indgaaende Opmærksomhed. Jeg er nemlig bange for hans Hjælpere, bange for, at det enten skal blive Historien fra 1922 om igen, eller — hvad noget i den højtærede Ministers Tale forleden kunde tyde paa —, at det muligt bliver udenforstaaende, der vil søge nye og uprøvede Tanker gennemført.

Jeg skal i saa Henseende minde om, at den ærede Finansordfører for Partiet Venstre (Brorsen) allerede i 1921 gjorde sig til Talsmand for den Betragtning, at Militærets Opgave jo kun skulde være at tage

imod Overfald af mere eller mindre organiserede Styrker, der trænger ind over Grænsen i Slesvig, og den højtærede Finansminister har, tror jeg, i 1922 her positivt udtalt, at det var jo ikke Meningen, at den danske Hær skulde optage egentlige Slag i Jylland, men kun, at den skulde søge at afvise saadanne irregulære Fremstød over Grænsen. Set paa Baggrund af denne officielle Venstreopfattelse af det danske Forsvars Maal og Opgaver kan jeg ikke andet end gentage, at jeg nærer den yderste Tvivl om Værdien af de Moderniseringer, som den højtærede Forsvarsminister har stillet i Udsigt med Hensyn til den krigsmæssige Side af Forsvarsordningen. Det skal villigt indrømmes, at vi har store finanspolitiske Vanskeligheder. Men er det ikke mærkeligt, at vi her i Landet alligevel har Raad til at opretholde et Militærvæsen, som koster op mod 50 Mil. Kr., og samtidig absolut ikke har Raad til, hvis der skulde komme Krig, hvis Danmark skulde blive inddraget i storpolitiske Konflikter, at sende forsvarligt uddannet, forsvarligt udrustet og forsvarligt ført Mandskab af Landets Borgere til Grænserne eller til Kysten; hvor der nu skal øves væbnet Modstand? Og er det ikke mærkeligt, at vi f. Eks. her i Landet har Raad til at have en Skatteordning, hvis Administration koster mellem 30 og 40 Mill. Kr. aarlig? Jeg ved ikke, om det er tilladt at kalde det en liberal Skatteordning — hvis jeg var liberal, vilde jeg betragte det som en Fornærmelse at faa det Adjektiv hæftet paa det gældende Skattevirvar her i Landet —, men det er i hvert Fald notorisk, at det alt i alt koster mellem 30 og 40 Mill. Kr. Mon man ikke, hvis man omlagde vort Skattevæsen efter konservative Principper og efter konservative Forenklingsmetoder, kunde spare Beløb her, af hvilke en hel Del kunde anvendes til i nogen Maade paa det militære Omraade at tilvejebringe det, som dog maa være Meningen med en Hær, der overhovedet skal anvendes til Kamp.

Den højtærede Forsvarsminister talte om Afskaffelse af Rytteri og Kystartilleri med videre og om Anvendelsen af Motorcyklister, Tanks og Panserautomobiler. Jeg vil ved denne Lejlighed advare imod al kostbar Eksperimenteren, som vi virkelig ikke har Raad til. Et stort og rigt Land kan tillade sig en saadan Luksus; for et lille og i Øjeblikket alt andet end velsitueret Land er Eksperimenter af den Art vistnok for dyre, hvis de da skal bringes udover Papirtilstanden, og dette sidste synes jeg vi har haft nok af. Hvad er det blevet til